

2 e Trettondedagen

Psalmer: 203:1-4, 19, 163, 353, 203:5-8

Texter: Jes 55:1-4, Upp 22:16-17, Joh 4:5-26

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, lär oss idag att du kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat. Det är också vårt hopp. Amen.

I dagens evangelium hörde vi hur Jesus hjälpte en samarisk kvinna fram till övertygelsen att han är Messias som ger oss det ingen annan kan ge, andligt och evigt liv. Det förändrade hennes liv. Att få hjälp till den övertygelsen är helt avgörande för varje människa.

Jesus hade tagit vägen genom Samarien. Vid Sykars brunn inledde han ett samtal med en samarisk kvinna genom att be henne om vatten. Han fick inget vatten. Inte av ovänlighet på något sätt. Hon blev så överraskad av att han talade med henne att hon kom av sig. Sedan utvecklade sig samtalet så att hon istället bad honom om det levande vattnet.

Under samtalets gång lär vi känna kvinnan som en vänlig själ som ställde ärliga frågor. Vi hade kunnat vänta oss något annat, för Johannes gör noteringen att judar och samarier inte umgås med varandra. Kvinnan i vår berättelse kunde mycket väl ha tagit avstånd från Jesus men hon var öppen och försökte förstå. Och hon hade lätt för att förstå. Det får vi se som ett Guds under, för av oss själva kan vi inte förstå det som kommer från Guds Ande.

Jesus erbjöd henne Guds gåva: *levande vatten*. Det är bara Jesus som ger denna gudomliga gåva. Det ligger i Jesu ord: "*Om du kände till Guds gåva och vem det är som ber dig: Ge mig lite att dricka, då skulle du ha bett honom, och han hade gett dig levande vatten.*" Kvinnan skulle strax förstå att han inte talade om vatten ur brunnen. Jesus talar om det andliga och eviga liv som bara han ger. Men det andliga livet jämförs med vatten därför att det likt vatten är livsnödvändigt för varje människa.

Jesus ledde henne att först erkänna honom som en profet och sedan till övertygelsen att han är den utlovade Messias. När kvinnan frågade "varifrån får du det levande vattnet" så hade hon förstått att det levande vattnet måste komma från en annan källa än Sykars brunn. När hon frågade "är du större än vår far Jakob" så hade hon förstått

något om Jesu höghet. Jesus bekräftade båda frågeställningarna. Jesus sa: *"Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger blir en källa i honom med vatten som flödar fram till evigt liv."*

Talar vi om vanlig törst vet alla att den som dricker vanligt vatten blir törstig igen. Talar vi om själens törst görs många experiment. Man försöker släcka själens törst med vad ögonen har begär till, vad den här världen har att erbjuda, pengar, framgång, livets goda. Det kan avleda tankar och känslor för en tid men förr eller senare tvingas vi inse att vi är bräckliga människor som går mot vår grav. Men den som dricker av det vatten som Jesus ger ska aldrig någonsin törsta. Bara vetskapen om att det finns vatten släcker inte törsten. På samma sätt hjälper det inte att bara veta att Jesus erbjuder levande vatten. Det är bara den som dricker livets vatten som aldrig någonsin ska törsta. Hur dricker vi då det levande vattnet som Jesus ger? Det är bara genom tron vi tar emot honom som vår Frälsare.

Jesus förklarade det levande vattnets kraft: *Det vatten jag ger blir en källa i honom med vatten som flödar fram till evigt liv.* Det finns inget vatten i naturen som har en sådan effekt, så det är helt klart att Jesus undervisar om en andlig sanning. Jesus utför detta under i människors liv. Han ger vattnet som *blir en källa som flödar fram till evigt liv.* Det innebär att Jesus fortsätter gräva och bevattna, vårda och bevara de sina till evigt liv. Och det heter i Upp 7:17 *Lammet mitt på tronen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon*

Kvinnan visade att hon var med på noterna när hon svarade: *"Herre, ge mig det vattnet, så att jag slipper bli törstig och gå hit och hämta vatten."* Nu tog Jesus ytterligare ett steg för att föra henne fram till en rätt tro. Han sa: *Gå och hämta din man...* Hon svarade: *jag har ingen man.* Hon kunde ha ljugit, eller hon kunde ha sagt: *"mitt privatliv angår inte dig."* Men hon bekände sanningen, *jag har ingen man.* Och Jesus fyllde i resten av hennes bekännelse: *"fem män har du haft och den du nu har är inte din man."* Hon protesterade inte utan godkände med sin tystnad Jesu ord, ja, hon erkände att han var en profet.

För att hon skulle få en full förståelse av nådens ord var det nödvändigt att konfrontera henne med synden. Detta är den smärtsamma delen i kontakten med Jesus, att erkänna att vi är syndare som är helt beroende av honom för vår frälsning. För det är bara förlorade och ångerfulla syndare som till fullo uppskattar nåden

Vi ska komma ihåg att allt ligger i öppen dag för Honom som ser oss. När kvinnan förstått att hennes förflutna låg i öppen dag för Jesus så försökte hon inte komma undan skammen genom att förneka, ursäkta sig eller bortförklara. Hon behövde

förlåtelse och frågade vart hon skulle gå för att bli renad från sin synd. Skulle hon tillbe på berget Gerizim som samarierna hade gjort i århundraden. Eller skulle hon gå till templet i Jerusalem för att offra som judarna gjorde. Jesus svarade: *"Tro mig, kvinna, det kommer en tid när det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni ska tillbe Fadern.* Att en jude skulle säga att Jerusalem inte längre skulle vara den rätta platsen för tillbedjan måste ha varit en stor överraskning för henne. Jesus sa inte att platsen för gudstjänst var betydelselös i den tid som då var, men den tid skulle komma då man varken på berget Gerizim eller i Jerusalem skulle tillbe Fadern.

Vi vet att Jesu förutsägelse gick i uppfyllelse. Gud hade utvalt tempelberget som platsen för gudstjänst. När Salomo nästan tusen år tidigare invigde templet så fyllde Herrens härlighet hela huset. Det var Guds godkännande av gudstjänsten vid templet. Men alla offer, alla reningar och ritualer, högtider och offerpräster som var knutna till tempelgudstjänsten i Jerusalem, pekade fram mot Messias fullkomliga offer en gång för alla. När Jesus talade med den samariska kvinnan var tiden för uppfyllelsen nära. Gudstjänsten vid templet i Jerusalem gick mot sitt slut. Jesus skulle själv fullborda allt när han dog på korset och uppstod på tredje dagen. Han var det fullkomliga offret, Guds lamm som tog bort världens synder. Och den rätta gudstjänsten skulle inte längre vara bunden till en speciell plats.

Det är inte platsen utan sättet för tillbedjan som är det viktiga – eller egentligen, vem det är som tillber, att det är sanna tillbedjare. Jesus sa till kvinnan: *det kommer en tid, och den är redan här, när sanna tillbedjare ska tillbe Fadern i ande och sanning. Sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.* Det innebär inte att det är fel med en yttre ordning för gudstjänsten, en liturgi. Det innebär inte heller att det är fel att fira gudstjänst på en bestämd plats, i en kyrka. Men sanna tillbedjare ska tillbe Fadern *i ande*. Det är motsatsen till en yttre mekanisk gudstjänst där man prickar av på listan att man gjort allt som är föreskrivet. Muslimernas böner fem gånger per dag, där de ska falla ner i rätt riktning och recitera ett stycke ur koranen oavsett om de förstår det eller inte, är ett exempel på en sådan mekanisk gudstjänst. Mekanisk gudstjänst finns också inom kristenheten när man rabblar böner eller tanklöst hastar igenom liturgin. Att tillbe *i ande* innebär att gudstjänsten kommer av hjärtat.

Men det hjälper inte hur mycket hjärtat är med om man har en felaktig tro. Jesus säger att de som tillber Fadern måste tillbe *i sanning*. Det innebär att sann tillbedjan håller sig inom ramen för sanningen – den sanning som Gud uppenbarat för oss i sitt ord. Det är en tillbedjan av den ende sanne Guden, Fadern, Sonen och den helige Ande, så som han uppenbarar sig i Skriften. Det är en gudstjänst där vi bekänner att vi är förlorade syndare så som Bibeln lär oss och prisar Guds förlåtande nåd i Jesus Kristus så som Bibeln lär oss. Bibeln lär oss vad vi ska tro och inte tro, vad vi ska göra och inte göra. Att tro och leva så är en gudstjänst som är välbehaglig inför Gud.

Att Jesus kunde säga ”*det kommer en tid och den är redan här när sanna tillbedjare ska tillbe Fadern i ande och sanning*” berodde på att han var där. Tiden var redan inne därför att Jesus, Messias, hade kommit. Han skulle helt visst fullborda det frälsningsverk blev sänd att utföra. Kvinnan kunde genast tillbe Fadern i ande och sanning helt enkelt genom att ta emot Faderns nåd som Jesus erbjöd henne och sedan med själ och hjärta tacka honom.

Kvinnan svarade på allt Jesus sagt: ”*Jag vet att Messias ska komma, han som kallas Kristus. När han kommer ska han berätta allt för oss.*” Jesus sade till henne: ”*Det Är Jag , den som talar med dig.*” Jesus känner vad som finns i varje människas hjärta. Han visste vad kvinnan var redo att höra. Han hade väckt en längtan hos henne efter Messias. Jesus sade nu till henne att han var Messias som berättat allt hon behövde höra för sin frälsning.

Jesus bekräftade att han är Messias som kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat. Han förändras inte, han är densamme idag i förhållande till oss. Det är hans inställning till oss och det mål han vill uppnå med oss: att söka upp och frälsa det som var förlorat för att vi ska bli rätta personer att tillbe Fadern i ande och sanning. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus att du kommit för att uppsöka och frälsa syndare. Vi tackar dig för att du kallat också oss genom ditt ord och gett oss tron. Bevara oss i sanningen. Vi tackar för att du gett oss rätt att komma inför Gud med våra böner och tacksägelser. Amen.